

Gaybın Bilgisi Allah Katindadır وَلاَاَقُولُلَكُمْعِنْدِىخَزَائِنُاللهِوَلاَاَعْلَمُالْغَيْبَوَلاَاَقُولُاِنِّىمَلَكٌوَلاَاَقُولُلِلَّذِينَتَزْدَرِىاَعْيُنُكُمْلَنْيُؤْتِيَهُمُاللهُخَيْرًااَللهُاَعْلَمُبِمَافِىاَنْفُسِهِمْاِنِّىاِذًالَمِنَالظَّالِمِينَ& "Size ben, 'Allah'ın hâzineleri yanımdadır', demiyorum; gaybı da bilmem.'Ben bir meleşim' de demiyorum. Sizin hor gördüğünüz kimseler için,'Allah, onlara asla hiçbir hayır vermez' de diyemem. Allah onların içlerindeki daha iyi bilir. Böyle bir şey söylersen, o zaman ben gerçekten zalimlerden olurum." (Hûd, 11/31) Ayet-i kerimede, müşriklerin, bir kimsenin peygamber olabilmesi için zengin olması, gaybı bilmesi, melek olması vb. özelliklere sahip olması gerektiği yönündeki yanlış anlayışına işaret edilmektedir. Kur’an, bu anlayışın Nuh (a.s)’un ve diğer birçok peygamberin kavimlerinde aynı şekilde mevcut olduğunu bildirmiştir. Peygamberimiz döneminde de müşriklerin peygamberler hakkındaki tasavvurlarının bundan farklı olmadığını görmekteyiz. Müşrikler, Peygamber Efendimizde de benzer özellikleri aramışlar, onun melek olması ve gaybı bilmesi gerektiğini söylemişlerdi

[illegible]

kapayacak kadar bir an içinde olup biter, belki ondan daha da çabuk bir an içinde. Şüphe yok ki, Allah’ın herşeye gücü yeter.” (Nahl, 16/77), “O, gaybı da, görünen âlemi de bilendir, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.”

عَالِمُ
الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ
الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ “O Allah yaratılmışların akıl ve duyuları ile kavrayamadıkları şeyleri de duygu ve akıllarıyla görüp gözleyebildikleri şeyleri de bilendir. O güçlüdür, O’nun gücüne hiçbir güç ulaşamaz, O yaptığı herşeyi yerli yerince yapandır.” (Teğabûn, 64/18) buyurarak gaybın bilgisinin yalnızca kendine ait olduğunu belirtmektedir. Gayba ait bilgiler konusunda, ilâhi vahye muhatap olan peygamberlerin özeli bir konumu olduğunu söyleyebiliriz. Eğer Allah (c.c) bildirirse peygamberler gaybla ilgili bazı bilgilere vakıf olabilirler. Bildirmediği müdçe peygamberler de gaybı kendiliğinden bilemezler. Nitekim bazı ayetlerde, Allah’ın dilediği kullarını gayb hakkında bilgilendirdiği ifâde edilmektedir: مَاكَانَ اللهُلِيَذَرَالْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَااَنْتُمْعَلَيْهِحَتَّىيَمِيزَالْخَبِيثَمِنَالطَّيِّبِوَمَا كَانَاللهُلِيُطْلِعَكُمْ عَلَىالْغَيْبِوَلَكِنَّاللهَيَجْتَبِىمِنْرُسُلِهِمَنْ يَشَآءُفَاَمِنُوابِاللهِوَرُسُلِهِوَاِنْتُؤْمِنُواوَتَتَّقُوافَلَكُمْ

اَجْرٌ
عَظِيمٌ “”Allah, pisi temizden ayıracaya kadar mلِيْبِفَلاَيُظْهِرُعَلَىغَيْبِهِاَحَدًا “”O gaybı bilendir. Hiلِلاَّ مَنِارْتَضَىمِنْ رَسُولٍفَاِنَّهُيَسْلُكُمِنْ بَيْنِيَدَيْهِوَمِنْخَلْفِهِرَصَدًا “”Ancak bu tلِلاَّمَوَاتِوَاْلاَرْضِوَلِيَكُونَمِنَالْمُوقِنِينَ “”İşte bلِلاَّذِىاشْتَرَيهُمِنْ مِصْرَلاِمْرَاَتِهِاَكْرِمِى

مَثْوَيهُ
عَسَى اَنْ
يَنْفَعَنَا
اَوْ
نَتَّخِذَهُ
وَلَدًا
وَكَذَلِكَ
مَكَّنَّا
لِيُوسُفَ
فِى
اْلاَرْضِ
وَلِنُعَلِّ
05;َهُ مِنْ
تَأْوِيلِ
اْلاَحَادِي
79;ِ وَاللهُ
غَالِبٌ
عَلَى
اَمْرِهِ
وَلَكِنَّ
اَكْثَرَ
النَّاسِ لاَ
يَعْلَمُونَ
“Onu satın alan Mısırlı kişi, hanımına dedi ki: “Ona iyi bak. Belki bize yararı dokunur
veya onu evlat ediniz.” İşte böylece biz Yûsuf’u o yere (Mısır’a)
yerleştirdik ve ona (rüyadaki) olayların yorumunu öğretelim diye böyle yaptık.
Allah, işinde galiptir, fakat insanların çoğ u bunu bilmezler.” (Yûsuf, 12/21)
قَالَ لاَ
يَأْتِيكُمَ
75; طَعَامٌ
تُرْزَقَانِ
07;ِ اِلاَّ
نَبَّأْتُكُ
05;َا
بِتَأْوِيلِ
07;ِ قَبْلَ اَنْ
يَأْتِيَكُم
14;ا ذَلِكُمَا
مِمَّا
عَلَّمَنِى
رَبِّى
اِنِّى
تَرَكْتُ
مِلَّةَ
قَوْمٍ لاَ
يُؤْمِنُونَ
بِاللهِ
وَهُمْ

بِاْلاَخِرَةِهُمْ
كَافِرُونَ
“Yûsuf dedi ki: “Sizin yiyeceğiniz yemek size gelmeden önce, onun ne olduğunu bildiririm. Bu, bana Rabbimin öğrettiklerindendir. Ben, Allah’a inanmayan ve ahireti inkâr eden bir milletin dinini bıraktım.” (Yûsuf, 12/37). Hz. İsa’nın, İsrailoğullarının evlerinde ne yiyip neleri biriktirdiklerine vâkıf olup bunları kendilerine haber verdiği
وَرَسُولاً
اِلَىبَنِى
اِسْرَآئِيلَاَنِّىقَدْ
جِئْتُكُمْ
بِاَيَةٍ
مِنْ
رَبِّكُمْ
اَنِّى
اَخْلُقُ
لَكُمْمِنَ
الطِّينِ
كَهَيْئَةِ
الطَّيْرِ
فَاَنْفُخُ
فِيهِ
فَيَكُونُ
طَيْرًا
بِاِذْنِ
اللهِ
وَاُبْرِئُ
اْلاَكْمَهَ
وَاْلاَبْرَصَوَاُحْيىِ
الْمَوْتَى
بِاِذْنِ
اللهِ
وَاُنَبِّئُكُمْبِمَا
تَأْكُلُونَ
وَمَا
تَدَّخِرُونَفِى
بُيُوتِكُمْ
 اِنَّفِى
ذَلِكَ
لاَيَةً
لَكُمْاِنْ
كُنْتُمْ
مُؤْمِنينَ

“Allah, onu İsrailoğullarına bir Peygamber olarak gönderecek (ve o da onlara şöyle diyecek): “Şüphesiz ben size Rabbinizden bir mucize getirdim. Ben ¸amurdan kuş şeklinde bir şey yapar, ona uflerim. O da Allah’ın izniyle hemen kuş oluverir. K¨r¨ ve alacalıyı iyileştiririm ve Allah’ın izniyle ¨l¨leri diriltirim. Evlerinizde ne yiyip ne biriktirdiğinizi size haber veririm. Eğer m¨’minler iseniz bunda sizin ¸in elbette bir ibret vardır.” (Aĉl-i İmrân, 3/49) belirtilmektedir. Buna g¨re gaybı; sadece Allah’ın bildiği mutlak gayb ve O’nun bildirdikleri tarafından bilinebilen nisbî gayb şeklinde ifade etmek m¨mk¨nd¨r. Bu konuda ¨zellikle dikkat etmemiz gereken husus şudur ki, Kur’an mutlak gaybın bilinmesinin sadece Allah’a ait olduğunu bildirerek, bu niteliğin diğer yaratıklardan birine tahsis edilmesini tevhid inancına aykırı bulmuş ve gayb kapılarını zorlama anlamına gelen fal, kehanet vb. yollara başvurmayı şiddetle yasaklamıştır. G¨n¨m¨zde bazı kimselerin gaybla ilgili bilgiler verdiğini iddia ederek yaptığı yanlış y¨nlendirmelere itibar etmemeliyiz. Zira dinimiz, fala bakmayı ve gayb hakkında s¨z s¨ylemeyi, tevhid inancına uymadığı ¸in yasaklamıştır. Nitekim Kur’an-ı Kerim’de fal vb. şeytanın işi pislikler olarak değerlendirilmiştir

يَآاَيُّهَاالَّذِينَاَمَنُوااِنَّمَاالْخَمْرُوَالْمَيْسِرُوَاْلاَنْصَابُوَاْلاَزْلاَمُرِجْسٌمِنْعَمَلِالشَّيْطَانِفَاجْتَنِبُوهُلَعَلَّكُمْتُفْلِحُونَ&“Ey iman edenler! (Akli ¨rten) ¸ki (ve benzeri şeyler), kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak, şeytan işi birer pisliktir. Onlardan ka¸ının ki kurtuluşa eresiniz.” (Maide, 5/90). Sevgili Peygamberimiz de gayptan haber verdiğini iddia edene inanan kimsenin kırk g¨n namazının kabul olunmayacağını, ayrıca vahyi ve kitabı inkâr etmiş olacağını ve bu gibi kimselere gidip gayba dair bilgiler soranların, Muhammed (s.a.s)’e indirilenleri yalanlamış sayılacaklarını a¸ık¸a belirtmiş ve onlara gitmeyi yasaklamıştır.

مَنْأتَىعَرَّافاًفَسأَلَهُعنْشَىْءٍ،فَصدَّقَهُ،لَمْتُقْبلْلَهُصلاةٌأرْبَعِينَ

يوْماً "Kim, çalıntı veya yitik bir malın yerini haber veren kimseye (arrâfa) gidip ondan bir şey sorar, söylediğini de tasdik ederse, o kişinin kırk gün hiçbir namazı kabul olunmaz."(Müslim, Selâm 125. Ayrıca bk. Ahmed İbni Hanbel, Müsned, II, 429, IV, 68, V, 380)

مَنْ أَتَى
عَرَّافًا،
أَوْ
كَاهِنًا
فَصَدَّقَهُ
بِمَا
يَقُولُ،
فَقَدْ
كَفَرَ بِمَا
أُنْزِلَ
عَلَى
مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ "Kim bir arrâfa ve bir kâhine gider ve onun söylediğini tasdik ederse Muhammed'e ineni inkâr etmiş olur." (Müslim, “Mesâcid", 33, “Selâm", 125; Ebû Dâvûd, “Salât", 167). Dinimize göre insan, geleceği bilemez, gelecekte haber veremez; ancak bilimsel veriler ve olaylardan hareketle gelecek hakkında tahmin yürütebilir ve bu veriler ışığında tedbir alabilir. Bizler Müslümanlar olarak medyumlara, falcılara ve kâhinlere itibar etmemeliyiz. Dinimiz, yüce Allah’n bizlere verdiği akıl ve irademizi kullanmayı öğütleyerek olayları sebep sonuç ilişkisine göre değerlendirmemizi en doğru davranış şekli olarak öğütlemiştir. Dr. Seyit Ali TOPAL

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)